

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Revolutionsbryllup (August Blom, DK, 1915)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1193 (pdf: p. 2–35)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Revolutionsbryllups.

Personer:

Alaine de l'Étoile.

Erneste des Tressailles.

du Barbas. - östrigsk Kaptein.

Abbes Copin

Léonine. - Tjeu ho Alaine.

musse Jérôme. - Misshornusde

Krospe

Tjeu ho Alaine.

Savoit.

} Karverkes

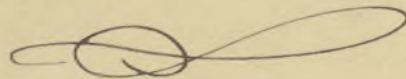
Montabouf.

} Udseendige.

Marce. - Arrow. - Oberlöjtnant.

Jean Casque. - Seryent.

Handlingen foregaa for Stokke
Trionville i Maj 1793.

T. M. L.

I

Landing.

Man ser Trionvilles Slotstave og i Daggensindem
selve Stokket med sine dybe Voldgrave. Menad
Vegen - og mod Stokket - kommer Erneste
" pidende i Spidsen fa en Opdeling östrigsk

2) Hussarer. Han rider i Samtale med Kaptein
du Bartas. I Haarsiden holder han en blom-
strende hvid Orange-Green, som han viser de
Bartas, idet han peger op mod ²⁾ Slottet og siger:
Det er Brideskammeret til min Trolovede, Alaine
d'Estroile! Hu Bartas smiler og triler
skelmisk af ham. Ernestu springer overgævent
Gænnen over sit hoved; spore, Hesten og rider
i Trav mod Slottet. Kyllerne følger ham.

II

Tal pro Slottet.

I Baggrunden store Vindue og en bred
Alkan, der fører ind til Slottsgaarden. Til
venstre har ind til Alaines Sovekammer-
til højre har ind til Riddersalen. Alaine
kommer, kalder på klod, fra Sovekammeret og
holder pro Léontine, der ^{for alpanen} kigger ind
~~underværdig~~. Alaine smiler: (Text:) Har
du en kereste iblandt dem? jeg
kender en højfarvenne dame, der har
sin Brudgom imellem dem. Alaine
gaar nærmere mod Vinduet, men
Léontine gik hende opmærksom pro det
sædne Garret. Alaine beordrer hende til at
kneppe det. Léontine knapper. ~~med~~ Pludselig
lyste de begge. Alaine befale Léontine at gaa

3/ ind og se efter. Léontine løber ind på Altanen.

3.

På Altanen.

Léontine ind. Man ser Rytterne med
berreste i Spidsen ride ind i Gaarden og
hen mod Altanen. Elaine står halv
stylt i Løven og kigger nygerrigt ind.

4.

Stor-gaarden.

Man ser Léontine på Altanen. Berreste
rids hen midt den, hilser op med Haanden.
Roster op: (Tæt) Hallo! Er det usædige Her-
skole fordi til Pryllip, Léontine? Léon-
tine ryser på Hovedet: Endnu ikke! Er-
reste fæser Grenen på Spidsen af sin
haard og rækker den op til Léontine, som
snapper den og skynder sig ind i

5.

Salen.

Hun giver Elaine Blanstene. Elaine holder
Léontine hen og lækker Altandøren. Her på
gaar hun frem med Blanstene i Haanden-
Varsomt Rager hun an dem og koster: (Tæt)
Luna bitte, ~~hvilke~~ bitte frøpper. Lige til at
døle med et Rys. Léontine Rager Man-
sterne fra hende og Berzys hende, at de skal fastes til
Håret. Den hun vil von saa usædige at bøj sig.

Marie setter sig. Léontine drapper Komosterne
om Maars som et Diadem; hvorpaa hun kender
et Maarspeil og lader Marie se deri. Marie
springer op, griber Maars an begge Brude, og siger:
(Test.) Hvorfor skal jeg giftes - over Hals og Hoved -
for at faa en Beskytter - der forlader mig med det
samme? Léontine beroliger Maars. Marie
speiler sig alle: Sløret maas længere tilbage! - de
ontine kender det.

6.

Koloparden.

Gebrigerne bringer Maars; Stold. Lærreste
samtaler med den Kærre og giver ham Ter:
skikkelig angaaende Brylluppet.

7.

Salen.

Léontine, der har ligget ind gennem Vinduet, løber
hen til Marie og beroliger Maars, hvad det
passer; Gaarden. Marie bliver alle indolig-
giver sig til at rykke i Kærren. (Test.) jeg vil
ikke Léontine! Har jeg været saalænge, kan jeg
verke det for Maars ender, til Brudbrø
igen er blevet sig selv. Léontine snakker godt
for Maars og siger for Kærren: Udskær og
maars! Hun rækker for Kærren, som Marie
har trykket skov. Léontine siger: (Test.) Marken
blev blot med jer, da I ender saa: jeres lille
forzylde Vugge. Kan har været fyve for af de
Brudbrø, kan! Rækker Maars Stakkespeilet.

Torun Slotskirken:

Abbed Copin kommer fra Kirken, fulgt af en
 Skare Garderuge med Røjdelekar. Abbeden er
 i Messedragt. De strider vordigt frem mod
 Slotsen.

9.

Talen:

Leontine taler sig varm overfor Alaine. Hende
 ser behævedende paa hende: Leontine! - Men
 Leontine bliver ved: (Text) Skulde han ikke have
 Appetit? Tyndtars Sult at stille paa en smuk Nat!

Alaine slaar hende med haandspeilet: Leontine!
 Søren tillige advarer af 2 Timere -
 Abbed Copin og Dørgene kommer ind. Han
 gaar hen og kysser hende paa Panden. Han
 siger paa sin Aryst overfor hende, men han
 pejer mod hende og siger: (Text) Ud, stolt,
 klare Barn, at din Bridgorn er en af dem, der

bringte os Respektighedens Vaaben Tilleage.

Søren tillige advarer. En Skare Kungaw-
 Officerer kommer ind, førte af Kaptein de
 Sarkas, stiller sig i to Rækker, drager Kaardene
 og krydser dem. Bort af Abbed Copin gaar Alaine
 ind under Kaardene. Officererne danner Følge.
 Alle ind under Kaardene Leontine.

10.

Madens Kirken:

De skæmmige østrijoke Soldater danner Spalier.

6) Abbeden og Blaine kommer og gaar ind i
Kirken, fulgt af Drengene og Officererne.
11.

I Slotskirken.

Testligt smykket. Mange Hovmænd og Lys.
Oppe ved Albert riddes Urneste. Abbeden foir
Blaine op til Albert. Officererne gripper sig
langt Gangen. Blaine kilder for Urneste. Han
kysker hende for Hsairden. Abbeden foretager
Vielser.

12.

Salen.

Mester Jérôme leder, Sæddskningens, der
besirges af Ferrere, den blandede Troppes. Leontine
diller Mester Jérôme. Han snorer ad hende.
Vender sig derpaa til Troppen, der ikke tager del i
Arbejdet. De mindstsigges - Troppen haler en Proklama-
tion af Louren. Mester Jérôme slaaer dem fra ham
med sin Stok. Troppen haler en ny fern og vises
ham. Man ser: Test: I Proklama
tioner emigranter og fæsten ad straffes med Bøden.
alle emigranter er Landfærdede. Bøden, som
hjælper alle huser emigranter, & styler til Guillotine!
Leontine kommer tilende fra Vinduet og
kysker for dem. Troppen gaar færdig.

13.

Madefa Kirken.

Troppen kommer. Han skuler til de østlige Solsale.
Bøden siges staa foran Kirkesiren med Blomst-

7/ Kan lille Benny kommer liden de lige med troper.
Denne stads der hann. troper boye hann: Skole-
bojer sig med til beugen, ~~men~~ som hviske troper:
fred: (Text) Jakobinerne kommer! De er kun
en kold Mils Vej herfra! troper farer sammen-
paa bys beugen Parishes og give hann Benny
for at tie stille. troper gaar Kirkedorene aabne-
kennet, Alaine ind, fulgt af Officererne. Sigene
stroi skamte for dem.

14.

Salen.

officererne med dei barbas i Spidder ind. Stille
sig op med krydsede ~~Arme~~ skinger. Brudeparret
ind. Alaine her Officererne ved hendes Gæste-
dei barbas svarer: (Text) Deugen af os for tænke
paa sin egen Lykke, endelinge Frankrig ikke er komet.

~~Men~~ kenne de vil gaar med dem, anden
dei barbas for hann over til Alaine - Tale til
dem, lifter karden over Alaines hoved - De andre
officerer følger hanns eksempel. Hann siger: (Text)
For Frankrig vover vi at kæmpe ved Brudebruden
for eders skønne hoved. Hann hilser derpaa for
kennet og gaar med Officererne.

15.

I Storskabet.

troper kommer op ad Stigen. hann har en kikkert
med. Gaar hen til Stigen. Ser ind i kikkerten.

16.

Kikkertstillede.

man ser i Trøjeperspektiv Jakobinerne Lige-

Taarvet.

troppers Ansigt lyser op i et triumferende Smil.
han skynder sig ned igen.
18.

Salen.

Udseendet frembærer sine Lykønskninger
for de høje Herskaber. Alaine sukker hann
for hans Ansigt. Bei hann trækker sig tilbage.
han og Tjenere gaar. Da de er blevet alene,
tager Erneste Alaine ved Haanden og ser sig om
til alle Sider. Hun: (Tæt) Of der kysser mig
ikke ergare? han siger sit Ansigt over hendes
haand. Hun ser forbaundet paa hann - han
slaar sine Arme om hendes. Han kæler om
deres Barndomsminde. Hun løber hen og gemmer
sig bag Gardinet: kikkikk! han løser Krybet ind
bag Gardinet til hendes. Slaaer Gardinet
tilside. Hun sidder i Vindueskarmen - han
trykker sit Ansigt ned i hendes Skid. Hun tager
hann om Hovedet med begge Haender. Han ser
op paa hendes. Hun løfter sig ned over hann og
kysser hann. De gaar frem. Hun forsøller hann
den, hvordan hun havde kædet sig sit Dyrkelig.
(Se Repliken Side 31) Han anfører hendes.
Hun siger: (Tæt) Er der noget andet til? Den
som alle det skønne Franchis forsik: dette Jubbil,
skulde vi to mærke det? Hun ser paa hann: Det
er maaske fastende? Ring. L'antenne og tropper ind.
De staa og skiver paa hendes. Alaine ser foruindret

9) paa denn. troper han loyde Ernestus Hal. han
nuv kolden af. Ernestus springer op. Alaine
gaar i mod ham: troper - hvor vore du? Tager paa
Bören: hi tan ga! troper bader fra Leveen (Se Rytte
Lide 34) Alaine: Vil hi tie y ga! Ernestus: Afsted
med den Tölper! troper herolig denn: hi han sig
sagt, hvad sig vilde. Han server. Ernestus skider
ham vsk! Leantime forsiger paa at paa ham
Lil at ga. Alaine overer ham - skudder for
Ernestus. Han løfter sit Glas.

19.

Adelfa Slotet.

Jakobinerne rykker frem med fuld Musik-
ken af den skyde et skrid af i døfter.

20.

Salen.

alle farer sammen. Ernestus sætter Glasset.
troper siver lige ind i døfter. Han er fuldskan:
men rolig. Leantime aaridelst: (Text) Men
troper dog, det er jo - Marsillaisen! Han
nikker høit! Ernestus er inde af sig selv. Stykke
den efter haarden: Vi er forvandre! Löber hen til
Vinduet. Roder en Døde ind i Gaarden - troper
löber yder der hen.

21.

Stogarden.

Jakobinerne rykker ind i Gaarden. Montaloz
og Lavint i Spiden. Stor Bevægelse. Fstrigorne vil
trække Hestene ind af Slotet. Jakobinerne
skyder paa denn. Berpaa stammer de ind i Slotet.

Solen.

Alaine beskylder Troper for at have farvodd dem. Han bestræber det. Veruise er meget angst. Vil flygte. Alaine pegs paa Alkaren. Denne Veg! De stammer ind for Alkaren.

23.For Alkaren.

Veruise giver sig ikke Tid til at tage afsked med Alaine. Han springer sig ind over Alkaren.

24.Gaarden.

Veruise springer ind for Alkaren, og sig sig sigstilig. Han flygter ind af Gaarden. For Alkaren staa Alaine og ser efter ham. Han gaar ind i

25.Solen.

Léontine har inuendens loaset Døren til: højre. Alaine ser bedrevet ind.

26.Udenfor Døren til højre.

Den store Riddersal. Martalorip, davant og mange Jakobinere stammer ind. De koster de kostbare Ahueilleder. Den til Døren. Snidre for. Den er loaset. Martalorip rose og brøler gennem Døren.

27.

Solen. Alaine og Léontine farer sammen. Alaine

11 Befale Léantine at lukke døren op. Léantine
dåner den. Markaloup og Davout ind med
Sotalerne. Davout siger - Stærkt hen og ser ind
ad Vinduet. Markaloup siger i Salen.
28.

Sarken med Voldgraven.

Ernest kommer, kærhovedet, styrt ned til
Voldgraven, løser en Døds. Kom over til den
anden Bred.
29.

Den urudske Bred.

Slottet i Bygrunden. Dødsen lægger til. Er:
neste springer ind. Vil flygte. I det samme rejser
Mare. Hvor sig op fra de høje Siv. kan gribe
ham. Sløjt. Sotaler kommer til. Ernest anse:
ser. Man ryster stærkt. Føles bort.
30.

Salen.

Markaloup og Davout skændes. Markaloup hen
til Alaine. Vil vippe Skærmen i Været. Prosper
brøder imellem. Mare. Arrau kommer fra
Højre med Ernest, der er afstøvet. Sotaler
førs ham. Alaine farer sammen i Rødel.
Markaloup spørger Alaine ind om Ernest. Hun
svare ikke. Markaloup sætter sig ved det døde
Død. Til Davout: Få de Arkløjede frem! Davout
roper det. Skænderi mellem ham og Markaloup.
Davout vil gå, men ser at Prosper brøder
for Ernest. Kæmpe.
31.
Sotallerne Man ser Prosper Fod, hvor Skærmen stikker ind.

Salern. Donnt: hood end?

Trope: Augenblik! Tage den y. Davort loze den
fra ham: Se x, en Bairbon. Uokarde! Tage Mar:
Kiens hat fra ham. Trope vil til at forklare,
da Lianine styrt heny griber ham: Armen
Trope retter sig i Tjert: (Fest) Natten x ikke
min, ferre, — men Sløffer en min! Davort
kaste hat y Uokarde pou boder. Tage pou Trope y
befale Soldaterne at fore ham ind. Han
gaar selv bagfter.

Ved Voldgraven.

Davort kommer, fulgt Soldaterne med
Trope. Han stilles op med Ryggen mod Vold:
graven. Soldaterne tage Opsilling. Davort
kommanderer: begynde! Fyr! Her skydes Trope
styrt ned i Graven.

Ved Vandkroen. (Nokillede)

Trope ligger med den halve Kro: Vandet
Kovdet med de brüdre Pyne stb: Sivene.

Salern.

Montalorij kalder pou Ernesti: lukkede - hest
ferre! dit navn? Ernesti tiler til alle de Spjogsmøt,
Montalorij stille til ham. Da Montalorij har forhoit
ham, skille han ned: (Fest:) Donnt til hiden!
eksperimenten ugtaldig! Lianine skije. Montalorij:

13) Lucid mig den Foi ud! Et Par Soldater fere kend
ind i Sovekammer og kammer strax tilbage. Marka-
lorip loden Elaine fare frem. Stille kunde Spørgsmod-
kun tier. Marc-Arron indtroeneri. Nu svarer Elaine
Erneske bryder af og til ind i Sovekolen, men
bringer hiint til Tærsked ved et Blik fra Marka-
lorip (Se iøvrigt Tæster S. 49. 51.) Markalorip rejser sig:
(Text) Kun svarer god! Kun og fi! Ketter og høvet!

Overstlypant Marc-Arron, send den Lidsdørste
til den nærmeste Kvin. Staar: Bader med
sin Koarde. Elaine skrider og skyder hen til Erneske.
Markalorip riser kunde fra ham. Soldaterne begynder
at gaa med Erneske! Elaine for sine: Noade! Kunste
vælle forover og skyde Ansigtet i sine haender. Marc-
arron gaa hen til Markalorip og siger: (Text) To
Pörm, der har laget Bryllup. Vi forlade først

Triarville: Møgen tidlig. Gri dem deres Nat.
Markalorip bli grænsat. Lad gaa! Opsætte et
Tapis, den Soldat skriver. Marc-Arron sikkerer. Da
bruger en for sig, rækker han det til Markalorip.
Det ses: (Text) den forhenoverende Marki-Erneske
de Tressailles, Overstlypant, grebet inde Vaabens

med sit Fødeland, dømt til Bøden ved Skydning.
Konskriptionen finder Sted Kl. 6. Møgen, Quartidi
den 14. Marsial Par II i Slotsgrøden paa Triarville.

Markalorip nikker. Skrider inde. Gaa med Soldaterne
og Marc-Arron. Kunste rykker for sig og anser
~~Markalorip~~ og loyge hovedet i Elaines Skød. Kun,
der sidder ved Bader - skyder ham kedigt over haaret -

Text: 2 Finner senere

36.

Slottsparken:

Der er sat Vægt ved alle Døre ind til Slottet. Vægt:
posterne afløses.

37.

Salen:

Bordet naar fremdeles dækkes. Skæmring.
Aftenrøde røde over Parken. Erneste des Fressailles
siddes urosgelig med hovedet skiltet i begge hænder.
Alaine staar ved hans Side, og ser ind i Parken. Hun spør,
om han vil have Lys. Han hørs ikke. Hun gaar hen og
lægger sine hænder om hans Haar. Han virrer med
Hovedet. Løfter det op og og ser sig om med fransøisende
omkæmig. Lykkes deron sammen: Fortvivlelse.
Alaine kan ikke holde det ud længere. Hun ringe.
Léontine kommer. Alaine siger (Text:) ~~Marquise~~ Gaa
gled Kommissæren komme herop straks! Léontine
gaar.

38.

Tilskikkere:

Soldaterne ligner en Myretue af Soldater. De plukkes
høns, saa Jererne rygge. De lovs Snippe: Bryggerstedene
de treys Spid: alle Kammere - andre spiller
Kort og Terning, rygger og drikker. Skrant og latter
og ballade over det hele. Léontine ind. Spørger
efter Markalarip. Vild latter, da de ser hende - hun
gaar fra Gaard til Gaard. De forsigtig at høre og
kramme hende, hun søger for sig, saa god hun
kan. Da rejser Jean Casque sig - fejler dem alle
til Side og lodder hende uopstod ind igen.

Saler.

Léartine kommer forpristet i end og fortæller, hvad der er sket. Alaine modtar Ernest og lytter, og farer sammen. Skyder hen og lytter ved siden af til hjerne.

40.

Riddersalen på den anden Side Løren.

Jean Casque og nogle Mand kommer og afløser Vagtposter. Denne gaar Jean beordre Soldaterne til at holde Vagtskiftet hen til ham. De gør det. Han river Hænderne i skindene ned og svøber dem om Benene - bender sig en Side og gør sig det magtig.

41.

Saler.

Ernest gaar fra Løren og fortæller, hvad han har set. Alaine gaar som i Søvne hen til Vind: dret og ser ned i

42.

Guarden.

hva Soldaterne har læret sig i enaa Klynges om nogle vægsige Bøvl. Nogle Soldater holder Alder vedlige ved at kaste Hænderne på den anden side, ~~ikke~~ hyllede i deres Kapper. Reind om ser Vagtposterne forovillere. Marc-Aron inspicerer.

43.

Saler.

Alaine gaar hoved rysterende de fra. Ernest, som gaar hen vover sig de hen, og meget forsvundet. Alaine besæls Léartine at kikke Skodderne til Guarden ~~af~~ ~~af~~ Léartine vil føie Orden.

My Alaine siger at manden den modløse Ernest
og. Han kaster sig hiltende ind til hende. Hun
holder ham ind fra sig, og medlidende paa ham
og siger: (Test) Skakkeles Ven, du brænder jo kun
af Dids Frygt. Brænde du efter din Brud, saa
tænker du hverken paa Tid eller Sid. Har vi ikke
en Nat, den endeløse Nat, for os? Min kysser
hans Hine. Ernest farer med Søren - Lyften -
dermed med Skodderne. Kaster sig tilside
ude af sig selv i en Stol. Alaine befale Lén:
hine at sende mange Lys. Lénhine berber
en Gandskebe fra Sovkammeret og Tænder. A:
hine gaar hen til Ernest. Han kysser hende
Hende. Hun gaar hen til Dadas: kan - set dig!
han Lytte - men lægger strax Gafflen. Hun op:
ildes ham. Han siger: (Test) og jeg skulde ofre
dig min sidste vilde eneste Nat og ikke turde tænke
et Minut paa min Mor. Alaine rejser sig: Du har
Ret! fy vil ikke tage et Minut fra din (Mor! - Hun
gaar ind i sit Sovkammer.

44.

Sovkammeret.

Alaine ind. Hendes modige, modige Klædning
forlader hende. Hun knokker sammen. Siger
Larysaurs Hoi og Krans af.

45.

Salen.

Ernest er hidrig. Han forlanger Sen og Papir hos
Lénhine. Hun sætter det frem og gaar ind til
Alaine. Ernest skriver med Kampøst og Hast og

177) Krammes Ark efter Ark, kysser en Medaille, kan
køge frem fra sit Døyst, skriver igen. Skyder det
den sig. Rejser sig. Gaar hen til Vinduet, skyder
Skotten til side, saa Blodkoret y Stemmerne staa
ind.

46.

Gaarden.

I Ligeperpektiv se man Toldskureau ved Hden.

47.

Salen.

Ernest skyder sig at kikke igen. Lyfter til Voksen
høj døren, sætter sig atter ved Bordet, græder tænder
y skiver sandfrarsende ud fra sig.

48.

Lovekammeret.

Alaine ber Léontine: (Test) Lig til den vøjtha:
verde Oberstløjtnant, at jeg vil gerne tale med
ham. Léontine gaar.

49.

Vøjstruen.

Marg-arran sidder y kaloblinder i en Stol, da
Léontine kommer ind y fremfører sit Drinde.
Han lover at komme. Léontine gaar igen.

50.

Salen.

Ernest sidder som før, da Alaine kommer ind
veden Frans y Støv. Hun gaar hen til ham. Han
ser spørgende paa hendes, rejser sig, sætter Stemmen
y skyder paa hende la hende. Hun ser paa ham:
(Test.) ja, du fortæller mig ikke! du er dig selv. Hun

17) saa ved, som et Menneske kan blive. Og mit
skal du frelles! Le'artine med y fortælle, at
mit kunne han. 51.

Riddersalen.

Mare-arron kommer. Udkøber et Par Ord med
Jean Esque. Soldaterne adbrer Døren ind
til Salen - vil følge ham, men han vinkes
dem tilbage og går ind i
52.

Salen.

Mare-arron træder ind: Du har best mig om en
Santale, Borgerinde. Alaine ser ikke paa ham,
svarer ikke. Erneste kler for sit tid - Mare-arron
er ubehørlig. (Se Side 66-67) Alaine kler for ham -
det hjælper heller ikke. Mare-arron vil gaa! Alaine
advarer ham tilbage. Der ender mit engang. Mare-
arron kaster sin pistol paa Bordet. (Tess) Kvald
for selv vekk fra det hele, naar Lykken er paa

sit højeste! Der! Erneste snapper pistolen, opreder
kansen og sigter paa Mare-arron. Mare-arron
svinder og trækker paa Skulderen. Alaine tager
pistolen fra Erneste. Der betyede de - ja for-
gjetligt paa ham. Erneste er sort forvildet. Alaine
sætter sig. (Rygtik) Dette er ikke til at holde ud -
Min stakkets forvildede Erneste, gid du kunde
kannu die os. Kan, og kjer. Kvik dit hoved her:
i mod. - Han gøder. - Lick dine Fyne. Gid jeg
kunde paa Dig dyppet i Slør. Lige som et
sort opskræmt Barn, der ikke kan falde i Søv.

19/ Her dog ikke ind; Lyse - de stikker sine
skabels forpinte Gue. Lad mig aande for dem
sadan - det skal se, det diller. Tude mit for
stet iugen - for det ingenting. Her er p. Dugen,
som vil gøre sig Faldet. Det hele er kun en styg,
oud brim. den grøn bost, naar det sove. Soa, soa,
sadan! - Erneste sidder stille, kolosovende.
Alaine går hen til Mare-Arron, der står ved
døren. (Text) Red ham! Min lægger sin haand
for ham. - For min skyld! Min trækker sin
haand til sig. Mare-Arron bliver i sitte. Alaine
er første gang for ham. han lægger hendes haand,
et længe for dem. Min trækker haanden til
sig. (Text) Jæ kendes jo Prisen! Mare-Arron
er spørgende for hende - smiler. Alaine er
fast for ham og nikker. Mare-Arron går
hen til Markien og lægger haanden for hans
Skulder: Rep fr, Mr. Marki; her er iugen Til at
spilde. Erneste griner og griter efter tistolen
og vil skyde sig selv. Mare-Arron hindrer ham
deri: Jæ vil hjælpe for at slippe bort! Byder ham
at gå med ind i

53.

Soekanneret.

Mare-Arron trækker sin Fokke af og beryder
Erneste, at de skal ~~skulle~~ ^{lytte} sig. De begynder at
skifte sig.

54.

Solen.

Alaine lytter ad linen til Soekanneret. Min &

af angst. De Løber til Vinduet og ~~skædes~~ skædes
Skoddet.

55.

Voldgraven.

Kan se gennem den smalle åbning trods
ansigt tyde i Maars kimmet. Kan stirre ned
paa sine kristne Øjne lige op paa hende.

56.

Solen.

Alaine farer skredsloven Lilboze og ber Léontine
lukke Skoddet. Hun går det. Alaine stadig lyttende
ved Sovekammerdøren. Farer Lilboze. Marc-Arron og
~~Ernest og Ernestine kommer ind med ryggen til. Han er i Ernestes~~
kommer ind med ryggen til. Han er i Ernestes
Klode. Alaine løber rød ham: Ernest! Marc
Marc-Arron vender sig om. Hun farer forpaa
Lilboze. Ernest ind, løvende, bleg og blandede,
hals sværgerygtydig, ser ned ad sig. Marc-
Arron forsigtigt at stramme ham op (se Bogen
Side 78) Ernest rober Almoabet: Med med
Linnovier! Med med - Joan fjepor Alaine.
Hvor blissende rød! - Alaine! Hun ser kold
Joan ham og fejre paa Løren. Marc-Arron
går hen til Løren tillige. Dækker paa: Luk
op! Det er mig! Marc-Arron! Løren skædes. Marc-
Arron skubte Ernest ind, i det han selv vendte

Ryggen til.

57.

Riddensalen.

Soldaterne minstros Ernest, der spænder igennem
Solen med store Skridt. Jean ryfter paa Hovedet.

Horsgaardens.

Vogtposterne afløses. Ernest kan ikke lide hende. Han går med hendene på ryggen, som Marc-Aron har lært ham det, og forsøger at være rolig, men man ser tydeligt, han rykker. Da han er kommet hende ved tårnen, giver han sig til at løbe af alle kræfter.

59.

Saleri.

Léontine ved vinduet. Alaine går godt derhen. De ser ind.

60.

I Tragleperspektiv.

Man ser Ernest løbe alt, hvad han kan, ind gennem tårnen.

61.

Saleri.

Alaine vender sig: Han løber! Hun foldes hendene over sine fine. Marc-Aron der Léontine kender Markiens kære og kappe. Han sætter sig og prøver kappen om sig. Alaine giver ham ind. Han siger, han vil gerne på sin skabene. Min: Og I tror, den kommer af sig selv? Han nikker. Min: (Seer) men hvis jeg nu havde overladt jer? Hvis det var mig, hvad jeg sagde for om Trisen? Hvis jeg nu bedrog jer for Jeres - Skabene!

Marc. Arron: Det kan I ikke! Han kalder ind
i Sovkammeret paa Léontine. Denne kommer.
Alaine betyder hende, at hun skal blive her. Alaine
giver Marc til at vilde gaa ind i sit Sovkammer.
Marc. Arron betyder hende, at hun behøver ikke at
rykke for ham. (Se Samværet Side 85-87.) Alaine.
(Text:) Jeg elsker maaske jer! Marc. Arron nikker.

Alaine i Sovkammerdøren - kalder paa Léon-
tine. Hun kommer ikke. Alaine bager hende i
Armen og trækker hende ned dæren. Gaaer
ned Léontine.

62.

Sovkammeret.

Alaine og Léontine ind. Alaine løser
døren. de lytter begge.

63.

Solen.

Marc. Arron stikker efter døren og lytter,
til han hører piglen drejes om i låsen.
Rejer sig og prikker Lyset ind med fingrene i
Kamstedtøren ved hans Skol. Svøber sig i
Kappen og sætter sig igen, slukker de
sidste lys og synes at sove. Lidt efter ademes
døren fra Sovkammeret paa Klem og Léon-
tine stikker hovedet ind. Hun taler ind i
Sovkammeret. Hun vender os Lys. Lister sig
hen til Marc. Arron - færdig vilde. Dør i
Sovkammeret. Døren lukker sig hastigt, men
ademes kat efter igen. Alaine kommer
ned Léontine, der bærer en Armbøj og

24/ gaar fra Taa. Alaine brøder fast hen fra
Marc. Arron og er paa ham: Sovs I? Marc.
svaar svarer ikke. Alaine rår let ved hams
Skulder. (Se Replikerne side 91) Marc-Arron: (Tæt)
Jeg vilde selv, og jeg frygter ingenting,
ikke engang; trogen lidlig - naar jeg
strax faa skid! Alaine faar sammen-
bender Liankine til at hente Marc-Arron.
Marc-Arron smiler: Det nytter ikke! Måske
I selv se! Gaar hen og banker paa døren til
køje. (Tæt) Lad en Mand af Vøjten ind-
løse og sige Karvantskammeren, Boye Mar-
katorp, og fra Boye Marc-Arron anmode
om en Samtale af yderste Vigtighed.

64.

Riddersalen.

Vøjten lytter. Jean svarer igen og sender
en Mand afsides paa Marc-Arron.

65.

Salen.

Marc-Arron hør Alaine og Liankine som
ind i Sovkammeret. ~~Alaine~~ Alaine forlyser
sig svag Protest, men de gaar dog.

66.

Riddersalen.

Marc-Arron kommer. Spørger Jean ind. Denne

24/ peger paa Saltdøren. Markaløip rikker og
gør ind i 67.

Solen.

kanvæbner Boien lidsigt. Sige efter
Marc-Arron. Denne vender glædeligt
Ansigt mod ham. Markaløip bærer
søfærdet tilbage og peger paa Tøjet, han
har paa. Marc-Arron forklarer om Fløjten.
Markaløip raser. Spørger ham ind. Marc-
Arron svarer: (Test) hvorfor py lod ham
løbe? Ja, hvorfor gør man sit Livs største Fejlsked?

Markaløip er raseude. (Se Side 99-103) Marc-
Arron tager sin Pistol paa Bædet. Marc-
Arron rækker ham den igen. (Se Side 104-106)
Markaløip rækker ham Haanden. Marc-
Arron modtager den. De anfæmmer hinanden.
Markaløip går mod Boien. Marc-Arron:
(Test) hvorfor det - gør minen Tjeneste!
Lad alle Vogtposterne faldde - også: Parker.

(Obs: Denne Scene kan vi alle se
Gange dels med et Billede af Sove:
kammer, hvor man ser Elaine lyfte
til dens Sankole. Man ser paa
dendes Ansigt, at hun mere idelt
Berindring (a Marc-Arron)
Markaløip rikker til ham. Bærer paa

25/ Bieren: Løb op for Carverstedets Kommissser, boyes
monksalrig. Bieren adbrues. Han gaar ind i

68.

Riddersalen,

hvor han uddeler Ordre - Een Solat gaar. Skal
efter komme der dobbelt Vagtmandskab. Man:
kalsrig kaler kold med Jean. Gaar

69.

Salen.

Marre. Aron slukker Arne Løjens Lys, gaar
til Ujæmnerindst og ser ud. Han skyder Skodden
tilside.

70.

Grøden.

Op om her fædles Vagtposterne.

71

Salen.

Bieren til Lovkammeret adbrues sig. I Lys-
adbringeren skaan Elaine. Min gaar hen
med Lami. Min jeps derved og spoger Lami
ud. Han bekyrver, at det er Søsteren, som skaan
Mrs. Min ser paa ham - (Test) I har alle Tiden
vidst, at I skulde bøde med Livet? Han

nikker. - Min: Saa har jeg gaaet alle Tiden
vidst, at jeg elskede jer! Han trykker Lende
stannende ind til sig og kysser Lende ubdant.

Nante

72.

Text: Tidlig neste Morgen.

Gaarden.

Lilende ensformig Regn. Stofmuret viser
5 1/2. ~~Uvorden~~ ^{laosit} inspiceres Vagtposterne -

73.

Salen.

Gravligt halvtlys. Bardet staar som for. Paa
en Kanape ligger Leontine, i paaklæd og sover.
Lid efter salernes døren til Sovestuen for
Klem. Marsk-arran staar i døren. Kaldes
for Leontine. Hun svarer kaldet: Söorne. Regner
sig overende. Han spør: (Text) Det er ikke
Nat. Klokken maaske var mange. Rep dig

op og se efter! Leontine rejer sig og gaar hen
mod Kammeret. Det staar for 12. Han
nykter for hovedet. Gaar ind i Sovestuen.
Leontine gaaber. Klæder sig for. Stær efter
Komme Mare. Arran fra Sovestuen. Han
byder hende skyde Skodden og hæn gørdet.
Sangran derhen.

74.

Købillede.

Kammeret, der viser fem Minutter over halsoet.

75.

Salen.

Han fare tilbage - griber sig til Halsen.

27) Han går hen til Léartine. Gribt hendes arm
Naarledes; siger: (Test) Et samme Gæddik
der Fine ~~marc~~ slaa Fjere og, kalder det
for mig. Du fortæller? Léartine går ind og
at har hun trykket hendes Ansigt og fatter
hende. 76.

Loekammeret.

Alaine ligger i Sengen og sover. Hun smiler
i Sone. Léartine lister sig ind. Sætter sig
ved Sengen. 77.

Salen.

Het begynder at lysne. Marc. Arron flækker
op og ned og er uanset farvende omkring
sig, følger Parketgulvet. Stovværelset, tager en
bissen Orangeblomst op, skaller til Videns
og bare, tager sig selv an Pilsen, går om-
sides til ~~Marcs~~ Døren klistig og lytter. Børst
for. Mere Gæde. 78.

Riddersalen.

Jean, der ligger og klatrer i Stolen, farer
op. Skulder ind. Per hann holder Mund. Lytter
Bliv mere interesseret. Taler iøvrigt gennem
Nylshillet. Aabes bilidst Løven. 79.

Salen.

Jean ind. Skides. Guide Fjere! Marc-
Arron: (Test) Jean Rasque, du ser jo, det er mig!
Marc-Arron!

28 Jean leiknam ið þey den fragey ikke þoa.
Gaar hen y laasn ðen til Riddersden
vindrindz fra. Sarupen þou tiken. Mare-
arron: Sag dy tiken af slaben! - Jean dain-
per endin storkere. Mare-Arron sloa den
nit of vinder þou kam. Jean laup ið
effu hann men stander, overseld af
digheden. Samlet tiken op og stopper af sin
Dixelonne. (Se Tekst side 118-119) Jean
gaar hen til Dadet. Mare-Arron kender
vin þou kam. Jean setur glasset ~~for~~
y skottu vinder kendar Dadet. Mare-Arron
þei hann hjelpe sig. Jean hoaner hann.
Mare-Arron synker an i en stol. Tigger y
kyggle an at þoa la at lobe. (Text) Lad
mij blot slippe! Spild ikke jeres gode kiggle
þvæt saadant skry! Lad mig lobe -
þvæt þu, lad mig lobe - þan en skolek
skind, ingen gide røre ves! Jean banker
rotigt tiken ið: Gall! gaar med þoen.
þror. Þror griber i hann. Fander i
Lomme. Fander kenge i en þring. Þyde
þan þen. Jean sloa þingur ið af
hans hand, sparke til den, slibser ves
klaryen. Rysen þou koverdet. Sage þingur
op. Þyngur den ið gemmen et þarkorindie.
Mare-Arron rokker haanden med

29/kan. Jean trækker sin Haand til sig.
Léantime: Sovkammerdøren: Heere! Lige
Løren for sigt. Se sprigende for Jean.
Kan nikke y groe. Marc. Arron esser
kan. Der Karion - Voflen an. Léantime
ind: Sovkammeret kan sinner esser Sov:
kammerdøren. Et dybtlik efter kammer
Alaine til syne. Min staa ganske stille
og ser for kan. Marc. Arron groe med
pouket hoved indod hende, griber hende
hender, kysser dem. Alaine gemmer
dem for ryggen: Se for mig! Marc. Arron
se fremdeles ned for sig. Min løfte hans
hoved op. Deres fjne vidnes konge. (Se Side
127-128) Min liker fjne. Kan kysser dem.
Kan lagge sine arme an hende (Text:) ja
vi har Evigheden for os! (Se Side 129-131) Min
kysser hans Nakke. Kan farer sammen.
(Se Side 131-133) Alaine kalder for Léantime.
Denne ind med Chokolade. Alaine besoler
hende at skyde Balthazarden op. Min jorden.
Gaa. Alaine byder Marc. Arron en Kops
Chokolade til. Kan sætte Kopper hørdt
for sig. (Se Side 135-137) De troer Arne:
Arne ind for Alaneen.

80

Alaneen Gaarden.

Alaine og Marc. Arron træder ind for
Alaneen. Voflen opskræmmes. Den Soldat

30) skyder et Skud af mod dem. Det gaa i
Munden ved Siden af. Alaine kaster sig ind-
81.

Salen.

Alaine faar Lilleboye, trokkende ham
med sig: Er det saaret? Under sig faar
Léandine kammet fjaerdet lillende. Alaine
til hvarr. Arrar: (Text) Vi maan bortfoi
noyen ses dig, Léandine, gaa y pas pas, at
ingen overvinde os. (Kant her! Min settel
Fingren for en Gy ved Siden af Lovelkammer-
doeren, der soi i Paarelet springer op. Hvarr-
Arrar rykker for Aarsed. (Se Side 138-142) Han
omfaber hende heftigt. (Se Side 142-145)
Han legger ~~hans~~ ^{hendes} Hender for sit Bryst. (Se
Side 145-148) (Text:) Alaine: Vi maan di
afsted, for det sidste Skog & for Luimmet.
Skjyrd dig! Min holder Tagerdoeren osken.

82.

Mets Skjyrd. (M. p. p.)

Man ser det ska - 1 - 2 - 3 - 4

83

Salen.

Man Arrar Teller - 4 - 5 - 6! Kunder
doeren til: Alaine faar Lilleboye. Han
straa skio og stram.

84.

Riddersalen Jean banker for doeren.

37/

Salen.

Mare-bron svarer gemmen Døren: fej er
her! Gaa ind Døren. Alene stiller sig
i Vgen for ham. Han knuger hende
ind til sig. Lær sine kammer stykende
for Sovkammeret, (Text:) de sprænger Gærdøren!
Ind igen i

86.

Sovkammeret.

Døren sprænger sig (Marsalovip stammer
ind. ~~med~~ Shutter Lær sine Bilside af
stammer ind i

87.

Solen.

Han til Mare-bron. Anfanger ham: En Lykke,
at du & her ender! Her er faldt! Alene grider
bermykt Marsalovip i rumen og spinger ham
ind. Han fejrer hende vel, og interesserer sig kun
for Mare-bron. Dens nepte blot for hovedet.
Alle farer sammen - lyse-

88.

Riddersalen.

Jean banker hovedet for Døren. Da Jegeren
svarer, begynder han og Soldaterne at oplukke
Døren.

89.

Salen.

Uvære Jøder ind af Solvater, farver, dyngros,

32) karkovedet. Montaloup havde haaret. Maines
se forbarint, ~~da~~ spærgende paa Erneste. (Text:
(Text:) kost, uden at løffe Gjæmme: Jeg er
verdt frivillig tilbage! Jean Lasque stod
i den splintrede Løn: Alting rede! Mon:
kaltup peger paa Markien: For ham ud!
Jean se forbarint paa Erneste paa Mark-
Arrov. Marie klyngte sig til Marie-Arrov.
Denne broder frem: Nej det er mig! Jean
og gænske raadild. (Marshallup kase og peger
ivrigt paa Erneste. Nu træder Marie-Arrov
frem og taler: (Se Side 152-153) Han sluttede med:
(Text) Soldater! Jeg er den forhenvordende Mark.
Erneste des Trevaillies. Deres er disse Kloder
og saa mit Videre. Alaine de l'Étoile, for det
for disse Republikens Marsud videre, at jeg er
den Glæde, den Bridgou? Alaine nikker
sagt. Marie-Arrov griber hendes Hænder:
Tak! Derpaa vender han sig til Soldaterne:
Goi Jers Klift. Jean Lasque giver Soldaterne
Ordre. Le lagge an. Alaine skriger. Han:
faldt: (Text) Stands! Jeg anmættens
Omme! Marie-Arrov smiler. Ser sig
midt-nikker til Jean Lasque og Marshallup.
Se lidt for Alaine, vender sig an og gænske med

33/ Jaska skridt ind for Balkonen.

90.

Marcus
Almanen:

Udkillede. Man ser ham alene, med
løjens hoved: (Jest) Soldater! Giv Lyf!
Leg an! Ligt her! Leve Marine d'c. Estoire!
Leve Republikken!

91.

Guarden:
Soldaterne stod opstillede - Fyrrer-
Trummehvirvel. Man ser Marc. Ervar
vakte for Balkonen.

92.

Solen:

Marc. Ervar folder ind i Salen. Alle
Høst Hovederne. Marine står i For-
grunden og kigger med liddede Fjere: (Jest)
Man elsker mig! Soldaterne bærer

Marc. Ervars Ligt ind - Ligt af Martsdrøj
og Jean. Tilbage bliver kun Ernest og
Alaine. Ernest nævner sig kunde fa-
sigtigt - men de kan se hendes strålende
Smil, synder kan ved for en Sol og

84
begraav mig: Sønderne. Han killede
Alaine som med alle med et for-
klaret Lidel, medens hun safte gentog.
Han elskede mig! Han elskede mig!

